

Culorile Jucătorilor de Galați

Aprecierea în mod preferențial doar a culorilor acceptate în mod uzual: albastru dungat, negru (S//?), roșu (e//e) și galben (d//?, e//e), este specifică mai ales raselor de ornament, la rasele performante în aer prin zbor sau joc astfel de diferențieri după culoarea exemplarelor fiind puțin importante.

Jucător de Galați moțat bălțat pe vânăt (Expo Cluj-Napoca 2007 // D. Mergeani) (cr//cr)
Jucător de Galați cazac (Expo Cluj-Napoca 2009 // D. Mergeani) (S//?, cr//cr)

Jucător de Galați roșu (Expo Cluj-Napoca 2007 // D. Mergeani) (e//e)
Jucător de Galați bălțat pe galben (Sorin Constantinescu, Bârlad, Vaslui // S. Constantinescu) (d//?, e//e)

În afara varietăților de culoare menționate anterior, din punct de vedere al genelor care modifică culoarea penajului putem întâlni mult mai multe aspecte fenotipice. O parte din genele care condiționează aceste modificări ale culorii sunt recesive și ele pot apărea și în crescătoriile care promovează standardizarea culorii și desenului, o altă parte a lor fiind dominante. Aceste gene sunt mascate de acțiunea unor gene dominante, cum este cea care face un porumbel albastru-negru să fie negru complet (Spread, "S"), sau de acțiunea unor gene epistatice recesive, cum sunt cele care fac un porumbel de aproape orice culoare să fie de culoare roșie (Recessive red, "e") sau albă (Recessive white, "z*wh").

Așadar, culorile acceptate în mod uzual sunt: vânăt, negru, roșu și galben, ele fiind considerate în mod eronat culori de bază. Genetic vorbind există o singură culoare de bază – albastru-negru dungat sau vânăt – restul aspectelor fenotipice menționate anterior drept culori de bază fiind rezultatul acțiunii sumate a mai multor gene diferite. Dacă acceptăm aceste aspecte fenotipice atunci acceptăm toate genele care concură la obținerea lor ca făcând parte din fondul genetic al rasei. De fapt, ceea ce ar trebui făcut este să identificăm acele gene caracteristice jucătorilor de Galați. Apoi, ca și în cazul genelor pentru bălțătură sau pentru unele caractere morfologice, odată stabilite care sunt genele al căror efect este specific rasei ar trebui să acceptăm și combinațiile efectelor acestor gene. Referitor la culori, ca exemplu, nu putem spune azi că gena Almond sau genele înrudite sunt specifice jucătorilor de Galați. Dar dacă, în viitor, un crescător va reuși să introducă această genă cu păstrarea tuturor celorlalte caractere morfologice sau fiziologice (joc și zbor), ar fi nefiresc să acceptăm această genă nouă și să refuzăm alte gene deja existente în fondul genetic al rasei numai pe criterii de aspect exterior. Considerații similare sunt valabile și pentru alte gene ce determină aspecte fenotipice deosebite (așa cum sunt unele varietăți de Grizzle) dar care azi nu se regăsesc în fondul genetic al rasei Jucător de Galați.

După cum spuneam mai sus, din punct de vedere genetic, culoarea vânăta (albastru-negru dungat) este singura culoare de bază. Numai că, dacă privim cu atenție fotografiile de la începutul capitolului, observăm cu ușurință că nuanța de albastru a porumbeilor bălțați este net diferită de nuanța porumbeilor unicolori. Genetic vorbind, culoarea de bază este cea observată la porumbeii bălțați. Nuanța mai închisă de albastru întâlnită la porumbeii unicolori este datorată acțiunii genei recesive autozomale Smoky. Efectul acestei gene în varianta ei homozigotă constă atât într-o nuanță de albastru mai închisă care face ca diferența între dungile de pe capacele aripilor care pot fi și mai șterse și restul capacului aripii să fie mai puțin pronunțată cât și în apariția unui cioc decolorat. În cazul porumbeilor cu variate tipuri de bălțatură, ciocul este alb datorită acțiunii unor astfel de gene la nivelul ciocului. Cum crescătorii de porumbei unicolori agreează această trăsătură (ciocul decolorat), ei acceptă și nuanța mai închisă a întregului penaj datorată genei Smoky. În lipsa unor gene de bălțatură sau a genei Smoky, ciocul va fi de o culoare gri închis. Această situație poate fi ușor observată în fotografiile prezentate în continuare. Astfel, porumbelul din dreapta, purtător al genei Smoky, are ciocul decolorat dar și o nuanță mai închisă a penajului. În schimb, porumbelul unicolor din stânga, are o nuanță a penajului mai deschisă decât a porumbelului din dreapta (asemănătoare cu nuanța întâlnită la porumbeii bălțați din această rasă) dar, deoarece îi lipsește gena Smoky, are un cioc închis la culoare.

Jucător de Galați vânăta (Sorin Constantinescu, Bârlad, Vaslui // S. Constantinescu)
 Jucător de Galați vânăta (Expo Galați 2010 // D. Mergeani) (sy//sy)

Deoarece gena smoky lipsește la marea majoritate a porumbeilor bălțați, atunci când din astfel de porumbei obținem pui cu capul complet colorat, aceștia vor avea un cioc închis la culoare. De aceea, odată ce acceptăm gena Smoky ca făcând parte din fondul genetic caracteristic rasei datorită efectului ei la porumbeii unicolori vineți, atunci putem accepta și exemplarele bălțate pe vânăta purtătoare ale acestei gene. Efectul genei smoky la porumbei albastru-negri poate fi observat încă de la ieșirea la zbor, ea determinând capace ale aripilor cu o culoare mai puțin bine definită. În marea majoritate a cazurilor, după prima năpârlire, porumbeii vor prezenta culoare albastru-cenușiu mutl mai bine definită (vezi poza din stânga).

Porumbel smoky (Dănuț Jianu, Bărağanul, Brăila // D. Jianu) (sy//sy)
 Porumbel smoky, pui (Adrian Nistor, Târgoviște // A. Nistor) (sy//sy)

Culoare neagră întâlnită la Jucătorii de Galați este datorată acțiunii genei Spread la un porumbel a cărui culoare de fond este albastru-negru. Această genă determină exinderea la nivelul penajului întregului corp a culorii existente la nivelul dungii de la finalul cozii, prin creșterea cantității de pigment ea determinând și un cioc închis la culoare la porumbeii unicolori (fără gene de bălătură). Totuși, datorită acțiunii genei Smoky, ciocul porumbeilor negri unicolori este, ca și în cazul porumbeilor vineți unicolori, tot aproape alb. Acest fapt confirmă o dată în plus utilitatea acelei gene mai ales la porumbeii unicolori.

Spre deosebire de ariile pattern-ului capacelor aripilor (dungat sau diferite variante de solzat) care, ca și restul corpului, prezintă granule mai mari de pigment vizibile la microscopul optic, zonele determinate de gena Spread prezintă granule mai mici de pigment invizibile la microscopul optic. De aceea, uneori, efectul epistatic al genei Spread asupra genelor pentru pattern-ul capacelor aripilor este uneori incomplet deoarece efectul genei Spread nu maschează în totalitate pattern-ul (modelul) capacelor aripilor. Practic, efectul genei Spread de a produce o culoare neagră uniformă la nivelul întregului penaj este cu atât mai intens cu cât porumbelul în cauză are deja cât mai multe nuanțe de negru determinate de gene cum sunt cele pentru diferitele varietăți de solzat. La porumbeii negri putem preciza pattern-ul mascat de efectul genei Spread datorită diferențelor în difracția luminii observabile la nivelul capacelor aripilor unor porumbeii iluminați cu o lanternă sau cu un blitz de aparat foto după lăsarea întunericului (vezi pozele de mai jos cu un porumbel Spread dungat în stânga și unul Spread solzat în dreapta).

Porumbel Spread dungat (D. Mergeani // D. Mergeani)
Porumbel Spread solzat (D. Mergeani // D. Mergeani)

Trebuie menționat că, la lumina soarelui nu existau diferențe vizibile între nuanțele de negru ale celor doi porumbeii prezentați anterior. Totuși, uneori, putem observa acest pattern al capacelor aripilor mascat de gena Spread și prin observarea la lumina solară a aripii în poziție extinsă. În schimb, alteori, mai ales în cazul în care avem o variantă mai puțin activă a genei Spread prezentă în varianta ei heterozigotă, putem observa cu ușurință pattern-ul capacelor aripilor.

Porumbel negru dungat coada albă (Bogdănel Tănăsescu, București // D. Mergeani) (S//?)
Porumbel negru dungat (Valentin Tănase, Șuțești, Brăila // V. Tănase) (S//?)

În cazul în care porumbelul prezintă o variantă de solzat mascată de efectul genei spread, această diferențiere a pattern-ului capacelor aripilor la lumina solară nu mai este posibilă. Și pentru acest motiv, cei mai plăcuți porumbebi negri sunt cei care, de fapt, sunt solzați ca și pattern al capacelor aripilor. Aceștia vor prezenta o nunață mult mai uniformă de negru la nivelul corpului. Efectul genelor pentru diferitele variante de solzat le putem observa cu ușurință urmărind puii din primele două generații ale unor perechi negru cu vânăt. De aceea, dacă ne plac porumbeii cu varietăți cât mai închise de negru, pe lângă genele Spread și Smoky, putem spune că și genele pentru diferite variante de solzat fac parte din fondul genetic caracteristic jucătorilor de Galați.

Porumbel solzat închis (Adrian Nistor, Târgoviște // A. Nistor) (C*D//?)
 Porumbel solzat clasic (Hans von Rossum, Belgia // Florin Oprea) (C//+)

Porumbeii cu o culoare roșie au drept principală cauză a aspectului lor fenotipic prezența în variantă homozigotă a genei recesive Recessive red. Această genă determină ca producția de pigment să fie deviată mai ales spre producerea de feomelanină (pigment de culoare roșie). Totuși, melanocitele produc și eumelanină de culoare neagră dar în cantități mult mai mici decât la porumbeii albastru-negru. De aceea, un porumbel este cu atât mai roșu cu cât crește producția de pigment și cu cât efectul genei Recessive red este ajutat și de alte gene care cresc cantitatea de pigment roșu. Creșterea cantității totale de pigment este determinată de gene ca Spread sau Dirty. Efectul genei Dirty poate fi observat la unii porumbeii bălțați care au ciocul cănit. În schimb, creșterea cantității e pigment roșu este dată de gene cum sunt roșu-cenușiu, Indigo sau variate gene de bronz.

Astfel, mulți porumbeii roșu recesiv au drept culoare de fond efectul genei roșu-cenușiu (Ash-red). Efectul acestei gene poate fi observat cu ușurință la prima generație de pui la care un părinte este roșu recesiv iar celălalt este albastru-negru.

Porumbel roșu-cenușiu dungat (Călin Rinziș, Zalău // C. Rinziș) (B*A//+)

Porumbel roșu-cenușiu solzat moțat (Leas Armando, Turda, Cluj // L. Armando) (B*A,d//+, +, C*D//?, cr//cr)
 Porumbel Ash-red solzat deschis probabil Dirty (Culiță Sacrieru, Huși, Vaslui // C. Sacrieru) (B*A//., C*L//?, V?//?)

Dacă această genă se asociază cu gena Spread, atunci tipul de pigment de la nivelul dungii de la finalul cozii porumbeilor roșu-cenușiu (diferite nuanțe de gri) se va extinde la nivelul întregului corp rezultând diferite variante de Lavander. Totuși la un porumbel albastru-negru, efectul genei Spread ea reușește să mascheze în mare majoritate a cazurilor efectul genelor pentru pattern-ul capacelor aripilor. În schimb, la un porumbel cu o culoare de fond roșu-cenușiu poate fi observat acest pattern al capacelor aripilor, el determinând prezența unor zone roșiatice al nivelul capacelor aripilor mai ales în cazul porumbeilor solzați și astfel rezultând un fenotip denumit Strawberry.

Porumbel Ash-red Spread cu remige primare albe (Culiță Sacrieru, Huși, Vaslui // C. Sacrieru) (B*A//?, S//+, Wf//?)
 Porumbiță cenușiu (lavander) moțat (Leas Armando, Turda, Cluj // L. Armando) (B*A,d//., cr//cr)

Unii crescători de porumbei roșu recesiv își doresc ca porumbeii lor să aibă nuanțe de roșu cât mai intense și, uneori, cât mai strălucitoare (vezi porumbelul prezentat în continuare). De multe ori, astfel de porumbei au o culoare de fond albastru-negru, cel mai frecvent cu diferite varietăți de pattern solzat al capacelor aripilor, în asociere cu unele gene de bronz care fac ca acest pattern să aibă variate nuanțe ruginii iar roșul recesiv să fie mai strălucitor și fără gena Spread care maschează efectul unor astfel de gene și care determină uneori o coadă cu nuanțe cenușii. Nuanța de roșu strălucitor a porumbelului prezentat în continuare se datorează asocierii uneia din varietățile de bronz exemplificate în continuare: Kite, tumbler bronze sau Toy stencil 1.